

Journal of Urban Environmental Planning and Development

Vol 2, No 6, Summer 2022

p ISSN: 2783-3496 - e ISSN: 22783- 3909

<http://juep.iaushiraz.ac.ir/>

DOI: 10.30495/juepd.2022.691378

DOR: 20.1001.1.27833496.1401.2.6.4.9

The role of good governance in increasing tourism in Taleghan city

Rassa Safaei Namin¹: Master of Urban Management, Islamic Azad University, Science and Research Branch

Sayed Abolghasem Fazel Chaharmahali: Master of Urban Management, Islamic Azad University, Science and Research Branch

Mohammad Shokriyan: Master of Urban Management, Islamic Azad University, Science and Research Branch

Received: 2022/02/16 PP: 49- 60 Accepted: 2022/06/02

Abstract

Today, tourism as a source of income and job creation at the local level can be an approach to economic development and has a potential role in the local economy. Attracting tourists and developing tourism in a place leads to currency exchange, increasing income and developing employment in that place. On the other hand, good urban governance and its indicators such as security and participation that were examined in this study have a significant role in providing the possibility of increasing tourism in this region and city. Therefore, the purpose of this study is to investigate the role of good governance in increasing tourism in Taleghan city. The research is descriptive and analytical and has been done in a library and field method using books, articles and questionnaires. Finally, it has been used by SPSS statistical analytical software and descriptive statistical indicators such as frequency, mean, standard deviation, correlation, regression, etc. The statistical population of the study was 384 people who were selected through random sampling. The results show that attracting tourists in a region separate from the existence of tourist attractions and potentials requires the existence of facilities for tourists. Because tourists, due to the nature of tourism and apart from it, are looking for fun and leisure with pleasure. An issue that good urban governance can address well. On the other hand, environmental security and its increase as well as public participation have a great contribution in increasing and attracting tourists to Taleghan city as a tourist destination.

Keywords: Tourism, Urban Governance, Tourism Destination, Environmental Security, Participation.

Citation: Rassa Safaei Namin, Sayed Fazel Chahar Mahali, Mohammad Shokriyan (2022): **The role of good governance in increasing tourism in Taleghan city**, Journal of Urban Environmental Planning and Development , Vol 2, No 6, Shiraz, PP 49-60.

¹. Corresponding author: Rassa Safaei Namin, Email: RassaSafaei11@gmail.com, Tell: +989104848800

Extended Abstract

Introduction:

The world today faces challenges that stem from the changes resulting from the advancement of science and technology and the emergence of new organizational and social needs. In today's changing world, governments and city managers alone will not be able to meet the new needs of their citizens. Use to maximize the production and delivery of public services. In the modern urban management system, several models have been presented to solve these problems and challenges in urban life, one of which is the dominant model in urban management, the model of urban governance. Governance is an issue that focuses on how governments and other social organizations interact with each other, how to communicate with citizens, and how to make decisions in a complex world, and is the process by which communities and organizations make and determine their decisions. Who is involved in this process and how to perform their duties. The urban environment is a complex, dynamic and diverse space and requires a high management capacity that good urban governance can provide. On the other hand, tourism has become one of the most important resources in the economy of countries, which has grown more than other economic sectors, and not only economically has created employment and income, etc., but also caused familiarity with cultures, increased The welfare of society, the fight against unemployment, social corruption and many other positive items. However, the flow of urban tourism can not be summarized only in the presence of natural, man-made and man-made attractions. So that tourism as a product of the entanglement of various factors, each of which has a significant impact on tourism. In addition, knowledge of tourism is also important in the field of urban tourism. Cities with high potentials play a role as the engine of economic and social development by creating jobs and coming up with ideas. Accordingly, in the present study, the role of indicators of good urban governance in increasing tourism in tourism destination cities will be investigated and evaluated.

Methodology:

The research method is descriptive-analytical in nature and survey research in terms of data collection. To collect the research, two methods of interviewing experts and a questionnaire were used. At first, in order to identify the governance indicators for the development of tourism in the studied city, by researching various sources and also interviewing some experts in the regional offices, some important indicators for the development of tourism in the region and the studied city were identified and collected. Then, in the second stage, the indicators were analyzed and evaluated in the framework of the questionnaire. The statistical population of the study was experts in regional offices and tourists entering the city. 384 people were randomly selected as the statistical population through a sampling and a questionnaire was distributed among them. Data were analyzed using statistical tests in SPSS software.

Results and discussion:

The significance level of research variables is more than 0.05, so the null statistical assumption that the desired distribution is normal is confirmed and all research variables have a normal distribution. The results of Pearson correlation coefficient test between variables indicate that among the 384 respondents studied, the correlation coefficient is 0.0206 with a significance level of 99%, since the significance level Obtained (Sig), less than 0.01. We have enough evidence to reject our statistical null hypothesis. As a result, the statistical null hypothesis is rejected and the main hypothesis is confirmed. Therefore, there is a significant correlation between research variables (improving environmental security and increasing tourism destination selection). The coefficient of determination is equal to 0.0042, ie the amount of variability in the dependent variable that can be explained by regression is equal to 0.0042 units. Also, the standardized beta coefficient is equal to 0.0206, ie the market of one unit of change in the independent variable (environmental security improvement), changes of the dependent variable (increase of tourist destination selection) is equal to 0.0206 units, which due to the smaller level Significance (Sig) from 0.01. This effect is significant, therefore: improving environmental security has a positive and significant effect on increasing the choice of tourist destinations. The results obtained from Pearson correlation coefficient test between variables indicate that among the 384 respondents studied, the correlation coefficient is 0.258 with a significance level of 99%, since the significance level obtained (Sig) is less than 0.01. We have enough

evidence to reject our statistical null hypothesis. As a result, the statistical null hypothesis is rejected and the main hypothesis is confirmed. Therefore, there is a significant correlation between research variables (attracting public participation and increasing tourism destination selection). The coefficient of determination is equal to 0.167 , ie the amount of variability in the dependent variable that can be explained by regression is equal to 0.167 units. Also, the standardized beta coefficient is equal to 0.258 , ie the market of a unit of change in the independent variable (attracting public participation), changes in the dependent variable (increasing the choice of tourist destination) Is equal to 0.258 units which is due to the fact that the significance level is smaller (Sig) than 0.01. This effect is significant, therefore: attracting public participation has a positive and significant effect on increasing the choice of tourist destination.

Conclusion:

Today, tourism as an industry has been able to be one of the sources of income and job creation at the local level and an approach to economic development and has a potential role in the local economy. Attracting tourists and developing tourism in one place leads to currency exchange, increasing income and developing employment in that place, and especially when the profits of other economic sectors are declining, it is a good alternative for them. Tourism development and tourist attraction, in addition to economic aspects, also includes social and cultural aspects and is considered as a guide for rural development on the one hand, and new strategies for revitalization of rural areas through the creation of complementary activities or Transforming these areas according to their human and natural resources and also increases income and thus the well-being of the residents of these areas. On the other hand, it helps to rebuild rural areas because sustainable development calls for long-term growth in tourism without detrimental effects on natural ecosystems. Taleghan city has also shown a successful performance so far by benefiting from nature and many attractions in attracting tourists. On the other hand, good urban governance and its indicators such as security and participation that were examined in this study have a significant role in providing the possibility of increasing tourism in this region and city. In today's competitive tourism markets, trying to attract tourists by different destinations is considered as a strategic goal and one of the ways to attract tourists to the destination is to improve the quality of the environment. Because of the nature of tourism and apart from it, tourists are also looking for fun and leisure with fun, an issue that good urban governance can provide well.

فصلنامه برنامه ریزی و توسعه محیط شهری

دوره ۲، شماره ۶، تابستان ۱۴۰۱

شاپا چاپی: ۳۴۹۶-۲۷۸۳ - شاپا الکترونیکی: ۳۹۰۹-۲۷۸۳

<http://juep.iaushiraz.ac.ir/>

DOI: 10.30495/juepd.2022.691378

DOR: 20.1001.1.27833496.1401.2.6.4.9

مقاله پژوهشی

نقش حکمروایی خوب شهری در جذب افزایش گردشگر در شهر طالقان

رسا صفائی نمین^۱: کارشناس ارشد مدیریت شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
سیدابوالقاسم فاضل چهارمحالی: کارشناس ارشد مدیریت شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
محمدشکریان: کارشناس ارشد مدیریت شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۲۷ صص ۴۹-۶۰ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۱۲

چکیده

امروزه گردشگری به عنوان یکی از منابع درآمد و ایجاد اشتغال در سطح محلی می تواند رهیافتی برای توسعه اقتصادی باشد و نقش بالقوه ای در اقتصاد محلی و بومی دارد. جذب گردشگر و توسعه گردشگری در یک مکان منجر به ارزآوری، افزایش درآمد و توسعه اشتغال در آن مکان می شود. از سوی دیگر حکمروایی خوب شهری و شاخص های آن همچون امنیت و مشارکت که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند نقش بسزایی در فراهم آوری امکان افزایش گردشگری در این منطقه و شهرستان دارند. براین اساس هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش حکمروایی خوب در افزایش گردشگری در شهر طالقان است. پژوهش از نوع توصیفی و تحلیلی بوده و به شیوه ی کتابخانه ای و میدانی با استفاده از کتاب ها، مقالات و پرسشنامه انجام شده و در نهایت به وسیله نرم افزار تحلیلی آماری SPSS و شاخص های آمار توصیفی مانند فراوانی، میانگین، انحراف استاندارد، همبستگی، رگرسیون و ... استفاده شده است تعداد جامعه آماری پژوهش ۳۸۴ نفر بوده که از طریق نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. نتایج تحقیق نشان می دهد جذب گردشگر در یک منطقه جدا از وجود جاذبه ها و پتانسیل های توریستی نیازمند وجود تسهیلات و امکانات برای گردشگران نیز هست. زیرا گردشگران با توجه به ماهیت گردشگری و جدا از آن، به دنبال تفریح و گذران اوقات فراغت توأم با لذت نیز می باشند. مسئله ای که حکمروایی خوب شهری می تواند به خوبی آن را تأمین نماید. از سوی دیگر امنیت محیطی و افزایش آن و نیز مشارکت مردمی سهم زیادی در افزایش و جذب گردشگران به شهرستان طالقان به عنوان یک مقصد گردشگری دارد.

واژه های کلیدی: گردشگری، حکمروایی شهری، مقصد گردشگری، امنیت محیطی، مشارکت

استناد: صفائی نمین، رسا، فاضلی چهارمحالی، ابوالقاسم و محمد شکریان (۱۴۰۱): نقش حکمروایی خوب شهری در افزایش جذب گردشگر در شهر طالقان، فصلنامه برنامه ریزی و توسعه محیط شهری، سال ۲، شماره ۶، شیراز، صص ۴۹-۶۰.

^۱ نویسنده مسئول: رسا صفائی نمین، پست الکترونیک: Rassasafaei11@gmail.com، تلفن: ۰۹۱۰۴۸۴۸۸۰۰

مقدمه:

امروزه جمعیت مردمی که در مناطق شهری زندگی می‌کنند از تمام ادوار تاریخ بشریت بیشتر است. روند رشد شهرنشینی غیرقابل بازگشت است. تخمین زده شده است که جمعیت شهری دنیا تا سال ۲۰۲۵ دو برابر شده و به بیش از ۵ میلیارد نفر خواهد رسید که بیش از ۹۰ درصد این رشد در کشورهای در حال توسعه خواهد بود. از سوی دیگر جهان امروز با چالش‌هایی مواجه است که ناشی از دگرگونی‌های حاصل از پیشرفت علم و صنعت و طرح نیازهای جدید سازمانی و اجتماعی است. در جهان متحول امروز، دولت‌ها و مدیران شهری به تنهایی قادر به پاسخگویی به نیازهای جدید شهروندان خود نخواهند بود. از این رو دستیابی به این مهم نیازمند الگوی جدیدی است که توانایی استفاده از همه ظرفیت‌های جامعه در بخش‌های دولتی، خصوصی و مدنی استفاده را داشته تا تولید و ارائه خدمات عمومی را حداکثر سازد (Rafieyan & Hassanpour, ۱۳۹۰, ۲۱). در سیستم مدیریت نوین شهری برای رفع این مشکلات و چالش‌ها در زندگی شهری، الگوهای متعددی ارائه شده است، یکی از این الگوها که مدل غالب در مدیریت شهری محسوب می‌شود، الگوی حکمرانی شهری است. حکمرانی موضوعی است که بر نحوه تعامل دولت‌ها و سایر سازمان‌های اجتماعی با یکدیگر، نحوه ارتباط با شهروندان و نحوه اتخاذ تصمیمات در جهانی پیچیده تمرکز داشته و فرایندی است که از طریق جوامع و سازمان‌ها تصمیمات خود را اتخاذ و به واسطه آن مشخص می‌کنند که چه کسانی در این فرایند درگیر و چگونه وظایف خود را به انجام برسانند (Nobari & Rahini, 2010: 22). محیط شهری فضایی پیچیده، پویا و متنوع بوده و مستلزم ظرفیت بالای مدیریتی است که حکمرانی خوب شهری قابلیت فراهم کردن آن را دارد (Salehi, 2013: 35). حکمروایی خوب، سیستمی است که اقتصاد، سیاست و مسائل اجتماعی یک جامعه را از راه دولت، بخش خصوصی و نهادهای مدنی مدیریت می‌کند نهادهایی که در توسعه انسانی نقش و در تعامل با یکدیگر قرار دارند و ایجاد ارتباط و تعادل لازم و تفکیک وظایف هریک از این سه بخش، امکان بهتر زیستن را در یک جامعه فراهم خواهد کرد. در دیدگاه حکمروایی خوب، دولت ذاتاً مانع و عاملی برای توسعه نیست و تحقق حکمروایی خوب، مهم‌ترین عامل در دستیابی به توسعه و پیشرفت اقتصادی است (Ghasemi et al, ۱۳۹۹, ۲۱). بعد از شناسایی ابعاد حکم‌روایی خوب، اینک اصول و شاخص‌های حکمروایی خوب مطرح می‌شوند. بانک جهانی و دیگر سازمان‌های توسعه معمولاً چهار ویژگی و اصل حکمروایی خوب را این‌گونه برمی‌شمارند که مرتبط باهم هستند. «ظرفیت‌سازی»، «مشارکت»، «پیش‌بینی» و «شفافیت»، ظرفیت‌سازی به معنی ارائه خدمات عمومی به شهروندان در سطح قابل قبول و به شیوه‌ای مؤثر و کارآمد است. در ایران باوجود پتانسیل‌های فراوان در صنعت گردشگری، وجود حاکمیت انحصارگرای بخش دولتی و ساختار ناکارآمد سازمانی، این صنعت را با چالش‌های زیادی روبرو کرده است و کمترین بهره از پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های موجود برده می‌شود (Aminian & Seyed Naqavi, ۱۳۹۷, ۶۷). با توجه به نقش مؤثر اقتصاد گردشگری در جامعه، حرکت به سوی شیوه‌های مطلوب مدیریتی، امری ضروری است. سازمان‌های نوین اهداف خود را با اهداف جامعه محلی پیوند زده‌اند و از سویی مسئولیت اجتماعی سازمان‌های دولتی، تأمین خواست عمومی ذینفعان و متصدیان است. به کارگیری نظریه حکمروایی خوب، شیوه‌های کارآمد برای حل معمای توسعه گردشگری در ایران است (Alvani, 1394, 18).

بنابراین پاسخگویی بیشتر ظرفیت گردشگری را افزایش خواهد داد. یکی دیگر از جنبه‌های مهم نظری حکمروایی خوب، بُعد مشارکت است زیرا اصل و بنیان این نظریه بر حکومت مردمی استوار است (Mousavi et al, 1394, 3). در واقع هسته و کانون مشارکت مقبولیت و پذیرش مردم هست. رویکرد مشارکتی ذینفعان و دیگر گروه‌های متأثر را قادر خواهد ساخت تا فرصت بهبود طراحی و اجرای برنامه‌ها و پروژه‌های عمومی را به دست آورند از سوی دیگر اصل پیش‌بینی اغلب در ایجاد و پیاده‌سازی چارچوب قانونی برای توسعه بیشتر مورد تأکید قرار می‌گیرد. اما همچنین می‌تواند به تمام ماتریکس‌های نظارتی و سیاسی حاکم بر فعالیت‌های عمومی و خصوصی توسعه یابد. برای اطمینان حاصل کردن از رویکرد پیش‌بینی، مقررات و قوانین تا جایی که امکان دارد بایستی به‌طور یکسان و بی‌طرفانه به‌کاربرده شود. در نهایت، شفافیت به معنی باز بودن اقدامات تصمیم‌گیری‌هاست که مستلزم جریان مهار نشده اطلاعات در مورد تصمیم‌گیری‌های دولتی و اقدامات به نفع ذینفعان هست. شفافیت هم در دسترسی به اطلاعات بازار بهبود می‌بخشد و هم دقت و صحت این اطلاعات را افزایش می‌دهد و در نتیجه باعث کاهش هزینه معاملات می‌شود. این چهار اصل حکمروایی خوب بدیهی است که متقابلاً حامی و تقویت‌کننده همدیگر می‌باشند. اگرچه این اصول از لحاظ مفهومی متمایز هستند. ولی تمایز گذاشتن میان آن‌ها به لحاظ عملی و تجربی بعضی وقت‌ها مشکل به نظر می‌رسد (Moazen, 1391, 37). با توجه به اینکه متغیرهای امنیت محیطی، مشارکت مردمی و مقصد گردشگری و نیز حکمروایی شهری به‌عنوان متغیرهای تحقیق در این پژوهش برگزیده شده‌اند در بالا به توضیح هر کدام پرداخته شده ولی در ارتباط با امنیت محیطی باید عنوان نمود از مهم‌ترین فاکتورهایی که برای گردشگری در انتخاب مقصد گردشگری متغیر امنیت محیطی هست به‌نحوی که

اگر این فاکتور در شهر مقصد فراهم نباشد از سفر به آن خودداری می کنند از این رو از مهم ترین مسائلی که حکمروایی خوب بایستی آن را در قالب مدیریت شهری تأمین نماید امنیت محیطی است.

از سوی دیگر گردشگری امروزه به یکی از مهم ترین منابع در اقتصاد کشورها تبدیل شده است که نسبت به سایر بخش های اقتصادی رشد بیشتری داشته است و نه تنها از لحاظ اقتصادی باعث ایجاد اشتغال و درآمد و ... شده بلکه باعث آشنایی با فرهنگ ها، افزایش رفاه جامعه، مبارزه با بیکاری، مفاسد اجتماعی و بسیاری آیت های مثبت دیگر شده است. همچنین در جریان گردشگری شهرهایی مورد توجه گردشگران قرار می گیرند که چند جاذبه یا لاقل یکی از آن ها را همچون امکانات تفریحی و اقامتگاهی، آثار علمی، فرهنگی و تاریخی، وجود زیارتگاه، وجود بازارهای متنوع و خریدوفروش، تسهیلات ارتباطی و زیرساخت های مناسب، همچنین دسترسی مناسب و ... را دارا باشند. باین وجود جریان گردشگری شهری را نمی توان تنها در وجود جاذبه های طبیعی، مصنوع و انسان ساخت، خلاصه نمود. به گونه ای که گردشگری به عنوان یک محصول حاصل درهم تنیدگی عوامل مختلفی هست که هر یک در جریان گردشگری تأثیرات بسزایی دارند. علاوه بر آن شناخت گردشگری نیز در زمینه گردشگری شهری دارای اهمیت است. شناخت گردشگری در رابطه با ماهیت و الگوی فضا مندی آن کمک می کند تا در تطبیق پذیری، جریان گردشگری با مکان مندی محلی روندی رو به توسعه درون زا ببینیم در حالی که تنها در نظر گرفتن سودآوری گردشگری بدون شناخت می تواند چالش های بسیاری را برای ساکنان محلی شکل دهد. گردشگری شهری نیز ترکیب پیچیده ای از فعالیت های مختلف هست که از به هم پیوستن ویژگی های محیطی و میزان توان مندی و کشش شهر در جذب بازدید کنندگان و ارائه خدمات تشکیل شده است. جذابیت مقصد عامل مهمی در تشویق افراد به بازدید از مقصد و همچنین بررسی مشخصه های مقصد به منظور تأمین نیاز گردشگران است (Nezamivand Chegini, 1400, 17). در این ارتباط همان طور که مطرح شد حکمروایی خوب دارای شاخص هایی چون «ظرفیت سازی»، «مشارکت»، «پیش بینی» و «شفافیت» هست، ظرفیت سازی می تواند زمینه توسعه گردشگری را در شهرهای گردشگر پذیر فراهم نموده و قابلیت های آن ها را افزایش دهد، مشارکت توسط مردم محلی در نگهداری و حفظ فضاهای گردشگر پذیر شهر و همکاری با مقامات محلی در راستای توسعه گردشگری مؤثر بوده و پیش بینی فعالیت ها و یا امکاناتی در راستای جلب توجه گردشگران می تواند به انتخاب بیشتر این شهرها از سوی آنان جهت بازدید منجر شود. شفافیت بین مسئولین متولی شهری و مدیران آن در جهت توسعه همکاری و خدمات رسانی و نیز توسعه زیرساخت ها و بهبود تسهیلات نیز به توسعه بیشتر گردشگری و جلب رضایت گردشگران از این شهرها منجر خواهد شد. بر این اساس در پژوهش حاضر به بررسی و ارزیابی نقش شاخص های حکمرانی خوب شهری در افزایش گردشگری در شهرهای مقصد گردشگری پرداخته خواهد شد. و پاسخگویی به سؤالات زیر اساس کار است:

- چه ارتباطی بین ارتقا امنیت محیطی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری وجود دارد؟
- آیا جلب مشارکت مردمی می تواند موجب افزایش انتخاب مقصد گردشگری گردد؟ و در این ارتباط نیز فرضیه های زیر مطرح شده است:
- ارتقا امنیت محیطی برافزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر مثبت و معنی داری دارد.
- جلب مشارکت مردمی برافزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر مثبت و معنی داری دارد.

مبانی نظری تحقیق:

حکمروایی خوب: حکمروایی خوب شهری را می توان شیوه و فرایند اداره ی امور شهری با مشارکت سازنده ی بخش های دولتی، خصوصی و جامعه ی مدنی به منظور نیل به توسعه ی پایدار شهری، ایجاد شهر سالم و ارتقای کیفیت زندگی تعریف کرد (Maleki, 2016, 12). حکومت و حکمروایی، دو الگو برای اداره امور عمومی هستند. حکومت عهده دار تمامی وظایف است و موظف است که تمام خدمات را برای مصرف جامعه مدنی با شهروندان فراهم کند ولی حکمروایی، مسئولیت اداره عمومی، میان سه نهاد حکومت، جامعه مدنی و بخش خصوصی را عهده دار است (Ruostaei et al, 1396, 123-145). حکمروایی شامل مجموعه ای از مکانیسم های یکپارچه، فرایندها، نهادها و ارتباطات متقابل است که در آن، شهروندان و گروه های اجتماعی، از حقوق و تکالیف خود آگاهی می یابند. حکمروایی دارای سه بعد عملکردی، ساختاری - سیاسی و سازمانی است که هارفام و پونتینگ (۱۹۹۷)، بعد فرهنگی را نیز بدان ها افزوده است. حکمرانی اعمال اقتدار اداری، اقتصادی، سیاسی در راستای مدیریت امور کشور در تمام سطوح بوده و سازوکارها، فرایندها و مؤسساتی را در بر می گیرد که از طریق آن ها شهروندان و گروه های جامعه منافع خود را به هم پیوند زده، حقوق خود را پیگیری، تعهدات خود را ادا و اختلافات خود را حل و فصل می نمایند. در تعریف دیگری آمده؛ در چند دهه اخیر، با مطرح شدن مفاهیم و رویکردهای دموکراتیک، الگوهای جدید حاکمیتی شکل یافتند. یکی از این اشکال جدید، جنبش حکمروایی خوب شهری بوده است. این الگو به عنوان فرایند مشارکتی تعریف می شود که با مشارکت شهروندان و تغییر نقش و کارکردهای حاکمیت محلی همراه است (Andesta & Ruostaei, 1400, 12).

شهرهای مقصد گردشگری: نواحی شهری به علت آنکه جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی بسیار دارند غالباً مقاصد گردشگری مهمی محسوب می‌شوند. شهرها معمولاً جاذبه‌های متنوع و بزرگی شامل موزه‌ها، بناهای یادبود، سالن‌های تئاتر، استادیوم‌های ورزشی، پارک‌ها، شهربازی، مراکز خرید، مناطقی با معماری تاریخی و مکان‌هایی مربوط به حوادث مهم یا افراد مشهور را دارا هستند که خود گردشگران بسیاری را جذب می‌کند.

بسیاری از جاذبه‌ها و تسهیلات رفاهی اساساً برای خدمت به شهروندان توسعه‌یافته‌اند، ولی استفاده‌ی گردشگران از این تسهیلات می‌تواند به تداوم آن‌ها کمک کند. از این گذشته، شهرها ممکن است مبادی ورود و خروج گردشگران به کشور یا منطقه باشند و برای گردشگرانی که به نواحی اطراف آن شهر مسافرت می‌کنند تبدیل به پایگاه شوند. هتل‌ها و سایر تسهیلات گردشگری بخشی تفکیک‌ناپذیر از بافت شهری هستند و به مسافران تجاری و تفریحی خدمات می‌دهند. توانایی یک شهر در جهت فراهم نمودن امکانات موردنیاز گردشگران، قابلیت‌های گردشگری شهر و غیره در جذب گردشگران اهمیت بسیار زیادی دارد. در این ارتباط می‌توان به شهرهایی همچون پاریس، لندن، نیویورک اشاره کرد که در درون خود جاذبه‌های بسیاری را جای داده‌اند. در فرانسه شهرها نخستین و مهم‌ترین فضاهایی هستند توجه گردشگران را جهت بازدید و انتخاب مقصد گردشگری به خود جلب می‌کنند. رویدادهای عظیم ورزشی مثل بازرسی‌های المپیک، جام جهانی فوتبال، نمایشگاه‌های بزرگ بین‌المللی، عیدها و جشن‌ها و... در ترسیم شهر به‌عنوان یک جاذبه برای گردشگران عمل می‌کند. نمایشگاه‌های بین‌المللی بزرگ یا تاریخی (برگزاری مراسم یادبود انقلاب آمریکا در سال ۱۹۷۶، انقلاب فرانسه در سال ۱۹۸۹) و مراسم مذهبی (زیارتگاه‌های بزرگ در رم، مکه، بنارس و...)، برگزاری عیدها و جشن‌ها (جشن آبجو خوری در مونیخ، کارناوال‌های، بازسازی صحنه‌های تاریخی، جشن‌های گاو‌بازی و...) از جاذبه‌های گردشگری شهری محسوب می‌شوند. عوامل ویژه‌ای در ایجاد تحول در گردشگری شهری نقش داشته‌اند. گردشگری شهری پدیده‌ای بس قدیمی است که، پس از سال‌های پرشکوه و جلالی که به دیدار نخبگان و اشراف از محله‌ها و مکان‌های باب روز اختصاص داشت بعدها سیر قهقراپی به خود دید و تحولاتی را شامل شد که شاید از مهم‌ترین دلایل جذب گردشگر در نقاط شهری بوده است.

مدیریت شهری و توسعه گردشگری:

توسعه گردشگری به‌عنوان مجموعه فعالیت‌های اقتصادی، تأثیر بسزایی در تقویت بنیان‌های اقتصادی جوامع دارد. نقش گردشگری به‌عنوان منبع جدیدی برای ایجاد اشتغال، کسب درآمد، دریافت‌های مالیاتی بیشتر، جذب ارز و تقویت زیرساخت‌های اجتماعی که مورد رشد و توسعه سایر صنایع می‌شود در معادلات متعدد مورد تأکید قرار گرفته است. رشد شتابان گردشگری طی دهه‌های گذشته و آینده‌نگری‌های مبتنی بر آن همراه با تأییدی که کارشناسان کشورهای رو به رشد بر تقویت و پشتیبانی این فعالیت در جهت اهداف توسعه پایدار در این مملکت روا می‌دارند، مفهوم تازه‌ای را در مدیریت توریسم مطرح کرده است که ما از آن به‌عنوان توسعه پایدار توریسم یاد می‌کنیم، این استراتژی کشورهای درحال توسعه و صنعتی جهان را نیز شامل می‌شود. در ارتباط با تحقیقات صورت گرفته در مورد موضوع تحقیق نیز رضایی و قاسمی (۱۴۰۱) باهدف ارزیابی قابلیت‌های گردشگری و نقش آن در توسعه شهری با تأکید بر برنامه‌ریزی راهبردی (نمونه موردی: شهر کرمان) عنوان نمودند این نوع گردشگری به‌عنوان مهم‌ترین استراتژی برای پایداری توسعه گردشگری شهر کرمان به‌منظور توسعه پایدار گردشگری شهری در شهر پیشنهاد می‌گردد.

صفری علی‌اکبری و صادقی (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان شناخت و تحلیل سیاست‌های توسعه گردشگری (مورد مطالعه: شهر دهدز- شهرستان دز پارت) عنوان نمودند هدف این تحقیق شناخت و سپس تحلیل سیاست‌های توسعه گردشگری در دو سطح کلان و خرد به‌صورت مطالعه موردی در شهر دهدز شهرستان دز پارت است. جامعه آماری تحقیق را کارشناسان ادارات منطقه دز پارت بوده و تعداد ۵۰ نفر مورد پرسشگری قرار گرفتند. نتایج تحقیق نشان داد که در مجموع سیاست‌های کلان و خرد بررسی شده بیش از ۷۱ درصد می‌توانند متغیر توسعه گردشگری را تبیین نمایند، اما سیاست‌های کلان تأثیرگذاری بیشتری نسبت به سیاست‌های خرد دارند. ضیائی و اسدیان (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان چهارچوبی برای سطح‌بندی متغیرهای حکمروایی خوب در توسعه پایدار مقصدهای گردشگری؛ نمونه پژوهش: شهرستان میبد عنوان نمودند نتایج این پژوهش نشان داد «شفافیت» و «حقوق مساوی»، مؤثرترین متغیرها هستند که باید در مرکز توجه جدی مدیران قرار گیرند. این نتایج به سیاست‌گذاران کمک می‌کند برای به‌کارگیری مفهوم حکمروایی خوب به‌منظور دستیابی به توسعه پایدار گردشگری، مسیر مناسب‌تری را برگزینند. شمعی و یوسفی بآبادی (۱۳۹۷): در پژوهشی با عنوان تحلیل نقش حکمروایی خوب شهری بر درآمدهای پایدار گردشگری مورد مطالعه: شهر مسجدسلیمان؛ راهبردهای مختلفی به‌منظور ارتقای درآمدهای پایدار شهری مطرح نموده‌اند. یافته‌ها نشان می‌دهند که در بین متغیرهای حکمروایی خوب شهری مؤثر بر درآمدهای پایدار شهری، شاخص‌های تجهیز زیرساخت‌ها، امکانات و تسهیلات ویژه برای جلب سرمایه‌گذاری خصوصی در گردشگری، بیشترین وزن را دارد و شاخص برابر بودن همه سهامداران در مقابل منافع و طرح‌ها و پروژه‌های توسعه گردشگری، کمترین وزن را دارند. نظریه‌پردازان خارجی نیز به این مسئله و بررسی آن پرداخته‌اند از جمله: سرینویل و نانون (۲۰۱۹): در پژوهشی افزایش حاکمیت مناطق ساحلی برای گردشگری پایدار درزمینه شهرنشینی و تغییر اوضاع در شرق تایلند را باهدف تحلیل روابط بین گردشگری، مناطق ساحلی، محیط‌زیست و CC درزمینه شهرنشینی گردشگری انجام داده‌اند و استراتژی‌هایی را برای افزایش مدیریت مناطق ساحلی پیشنهاد می‌کنند. پاسکالوا و بیسون، ۲۰۱۶ نیز در پژوهشی با بررسی

مدیریت یکپارچه گردشگری فرهنگی شهری در شهرهای کوچک و متوسط اروپا و رویکرد حاکمیتی آنها پرداخته و عنوان نمودند تدوین استراتژی‌های شهری به سمت گردشگری فرهنگی پایدار که میراث محلی و کیفیت زندگی را حفظ کند، نیاز به یکپارچگی مؤثر بین فعالیت‌های شهری و بازیگران ذی‌ربط دارد. باین حال، هماهنگی تلاش‌ها، برای مدیران شهری و تصمیم‌گیران، به‌ویژه در شهرهای کوچک‌تر و شهرهایی که عموماً فاقد ظرفیت و یا ابزار راهبردی برای اجرای «حکمرانی خوب شهری» برای گردشگری پایدار فرهنگی هستند، یک چالش اساسی را ایجاد می‌کند.

جدول ۱- خلاصه تحقیقات صورت گرفته در ارتباط با حکمروایی و گردشگری

عنوان	نویسنده و سال	متغیر مستقل تحقیق	متغیر وابسته تحقیق	یافته‌ها
ارزیابی قابلیت‌های گردشگری و نقش آن در توسعه شهری با تأکید بر برنامه ریزی راهبردی (نمونه موردی: شهر کرمان)	رضایی و قاسمی (۱۴۰۱)	قابلیت‌های گردشگری	توسعه شهری	این راهبرد به دلیل وجود مزیت‌های نسبی به‌عنوان مهم‌ترین استراتژی برای پایداری توسعه گردشگری شهر کرمان به‌منظور توسعه پایدار گردشگری شهری در شهر پیشنهاد می‌گردد.
چهارچوبی برای سطح‌بندی متغیرهای حکمروایی خوب در توسعه پایدار مقصدهای گردشگری	ضیائی و اسدیان (۱۴۰۰)	متغیرهای حکمروایی خوب شهری	توسعه پایدار	«شفافیت» و «حقوق مساوی»، مؤثرترین متغیرها هستند که باید در مرکز توجه جدی مدیران قرار گیرند
شناخت و تحلیل سیاست‌های توسعه گردشگری (مورد مطالعه: شهر دهد - شهرستان دز پارت)	علی‌اکبری و صادقی (۱۴۰۰)	شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و مدیریتی	توسعه گردشگری	سیاست‌های کلان تأثیرگذاری بیشتری نسبت به سیاست‌های خرد دارند.
تحلیل نقش حکمروایی خوب شهری بر درآمدهای پایدار گردشگری مورد مطالعه: شهر مسجدسلیمان:	شماعی و یوسفی (۱۳۹۷)	حکم‌روایی خوب شهری	ارتقای درآمد پایدار شهری از طریق توسعه گردشگری	از طریق جلب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، می‌توان به درآمدهای پایدار شهری دست‌یافت.
افزایش حاکمیت مناطق ساحلی برای گردشگری پایدار	سرینویل و نانون (۲۰۱۹):	روابط بین گردشگری مناطق ساحلی	CC در زمینه شهرنشینی	کمبود آب و آلودگی بحرانی‌ترین مسائل زیست‌محیطی مقصدها است.
مدیریت یکپارچه گردشگری شهرهای کوچک و متوسط اروپا: یک رویکرد حاکمیتی	پاسکالوا و بیسون، ۲۰۱۶	مدیریت یکپارچه گردشگری فرهنگی شهری	توسعه گردشگری	درک نیازها و الزامات گردشگری فرهنگی یکپارچه توسط مسئولان

منبع: مطالعات نگارنده، ۱۴۰۱.

مواد و روش تحقیق:

روش تحقیق از نظر ماهیت توصیفی-تحلیلی و از نظر گردآوری داده‌ها جز تحقیقات پیمایشی است. برای گردآوری تحقیق از دو روش مصاحبه با افراد کارشناس و همچنین پرسش‌نامه استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق افراد کارشناس در ادارات منطقه و گردشگران ورودی به شهرستان بوده‌اند و برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شد و از طریق نمونه‌گیری تصادفی ۳۸۴ نفر به‌عنوان جامعه آماری انتخاب شده و پرسش‌نامه بین آنان توزیع شده است. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری در نرم‌افزار SPSS و آزمون ضرایب، همبستگی و رگرسیون مورد تحلیل قرار گرفتند. شهرستان طالقان با مساحت ۱۳۲۵ کیلومتر مربع در ۱۱° ۳۶' عرض شمالی و ۴۶° ۵۰' طول شرقی در شمال غرب شهر کرج قرار دارد و به دلیل واقع شدن در یک منطقه بیابانی، دارای آب‌وهوای خوب و مطبوعی است.

بحث و یافته‌ها:

آزمون نرمال بودن متغیرهای تحقیق:

با توجه به جدول ۲ ضرایب سطح معنی‌داری متغیرهای پژوهش، بیشتر از 0/05 می‌باشند بنابراین فرض صفر آماری که توزیع نرمال مورد نظر هست تأیید می‌گردد و همه متغیر پژوهش دارای توزیع نرمال می‌باشند.

جدول ۲- آزمون نرمال بودن متغیرهای پژوهش

متغیر	سطح معنی‌داری	توزیع داده‌ها
امنیت محیطی	0/055	نرمال
مشارکت عمومی	0/089	نرمال
مقصد گردشگری	0/063	نرمال

منبع: مطالعات نگارنده، ۱۴۰۱.

آزمون فرضیه اول: به نظر می‌رسد ارتقا امنیت محیطی برافزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد. با توجه به جدول ۳؛ نتایج به‌دست‌آمده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرها حاکی از آن است که در بین ۳۸۴ پاسخگوی مورد مطالعه ضریب همبستگی برابر با 0/0206 با سطح معنی‌داری ۹۹٪ هست، از آنجا که سطح معنی‌داری به‌دست‌آمده (Sig)، کمتر از ۰/۰۱ است مدارک کافی برای رد فرض صفر آماری خودداریم در نتیجه فرضیه صفر آماری رد و فرضیه اصلی تأیید می‌گردد. بنابراین: بین متغیرهای پژوهش (ارتقا امنیت محیطی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری)، رابطه همبستگی معنی‌داری وجود دارد. امنیت مفهومی کلی است که شامل وضعیت سلامت و آرامش و رفاه فرد و ثبات جامعه می‌شود و در حقیقت محفوظ ماندن از آسیب، توسط دیگران است. از این رو این مفهوم می‌تواند موجبات افزایش انتخاب مقصد گردشگری را فراهم نماید.

جدول ۳- آزمون همبستگی متغیرهای ارتقا امنیت محیطی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری

افزایش انتخاب مقصد گردشگری		
ضرایب آماری	ضریب همبستگی	سطح معنی‌داری
ارتقا امنیت محیطی	0/0206	0/00

منبع: مطالعات نگارنده، ۱۴۰۱.

مطابق جدول ۴ ضریب تعیین نیز برابر با 0/043 می‌باشد یعنی میزان تغییرپذیری در متغیر وابسته که می‌توان به‌وسیله رگرسیون آن را توضیح داد برابر با 0/043 واحد هست. همچنین ضریب استاندارد شده بتا برابر با 0/0206 هست یعنی بازاری یک واحد تغییر در متغیر مستقل (ارتقا امنیت محیطی)، تغییرات متغیر وابسته (افزایش انتخاب مقصد گردشگری) برابر با 0/0206 واحد هست که با توجه به کوچک‌تر بودن سطح معنی‌داری (Sig) از ۰/۰۱، این تأثیرگذاری معنی‌دار است، بنابراین: ارتقا امنیت محیطی برافزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد.

جدول ۴- آزمون رگرسیون متغیرهای ارتقا امنیت محیطی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری

افزایش انتخاب مقصد گردشگری			
ضرایب آماری	ضریب تعیین	ضریب رگرسیونی	سطح معنی‌داری
ارتقا امنیت محیطی	0/043	0/0206	0/00

منبع: مطالعات نگارنده، ۱۴۰۱.

آزمون فرضیه دوم: به نظر می‌رسد جلب مشارکت مردمی برافزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد. مطابق جدول ۵ نتایج به‌دست‌آمده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرها حاکی از آن است که در بین ۳۸۴ پاسخگوی مورد مطالعه ضریب همبستگی برابر با 0/258 با سطح معنی‌داری ۹۹٪ هست، از آنجا که سطح معنی‌داری به‌دست‌آمده (Sig)، کمتر از ۰/۰۱ است مدارک کافی برای رد فرض صفر آماری خودداریم در نتیجه فرضیه صفر آماری رد و فرضیه اصلی تأیید می‌گردد. بنابراین: بین متغیرهای پژوهش (جلب مشارکت مردمی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری)، رابطه همبستگی معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۵- آزمون همبستگی متغیرهای جلب مشارکت مردمی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری

افزایش انتخاب مقصد گردشگری		
ضرایب آماری	ضریب همبستگی	سطح معنی‌داری
جلب مشارکت مردمی	0/258	0/00

منبع: مطالعات نگارنده، ۱۴۰۱.

مطابق جدول ۶ ضریب تعیین نیز برابر با 0/067 هست یعنی میزان تغییرپذیری در متغیر وابسته که می‌توان به‌وسیله رگرسیون آن را توضیح داد برابر با 0/067 واحد هست. همچنین ضریب استاندارد شده بتا برابر با 0/258 هست یعنی بازاری یک واحد تغییر در متغیر مستقل (جلب مشارکت مردمی)، تغییرات متغیر وابسته (افزایش انتخاب مقصد گردشگری) برابر با 0/258 واحد هست که با توجه به کوچک‌تر بودن سطح معنی‌داری (Sig) از ۰/۰۱، این تأثیرگذاری معنی‌دار است، بنابراین: جلب مشارکت مردمی برافزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد. در این ارتباط مشارکت مردم در روند توسعه نزد صاحب‌نظران از چنان اعتباری برخوردار است که بعضاً توسعه را معادل مشارکت می‌دانند.

جدول ۶- آزمون رگرسیون متغیرهای جلب مشارکت مردمی و افزایش انتخاب مقصد گردشگری

افزایش انتخاب مقصد گردشگری			
ضرایب آماری	ضریب تعیین	ضریب رگرسیونی	سطح معنی داری
جلب مشارکت مردمی	0/067	0/258	0/00

منبع: مطالعات نگارنده، ۱۴۰۱.

نتیجه گیری:

امروزه گردشگری به عنوان یک صنعت توانسته یکی از منابع کسب درآمد و ایجاد اشتغال در سطح محلی و رهیافتی برای توسعه اقتصادی بوده و نقش بالقوه‌ای در اقتصاد محلی و بومی داشته باشد. جذب گردشگر و توسعه گردشگری در یک مکان منجر به ارزآوری، افزایش درآمد و توسعه اشتغال در آن مکان می‌شود و بخصوص در زمانی که سود فعالیت دیگر بخش‌های اقتصادی در حال کاهش باشد، جایگزین مناسبی برای آن‌ها محسوب می‌شود. توسعه گردشگری و جذب گردشگر علاوه بر جنبه‌های اقتصادی، جنبه‌های اجتماعی و فرهنگی را نیز در بر گرفته و به گونه‌ای از یک سو راهبری برای توسعه روستایی قلمداد می‌شود و راهبردهای جدید برای احیای نواحی روستایی از طریق ایجاد فعالیت‌های مکمل و یا متحول کردن این نواحی با توجه به منابع انسانی و طبیعی آن‌ها ارائه می‌کند و نیز افزایش درآمد و در نتیجه رفاه ساکنین این نواحی را در پی دارد. از سوی دیگر نیز به باز ساخت نواحی روستایی کمک می‌کند زیرا توسعه پایدار خواهان رشد بلندمدت گردشگری بدون اثرات مخرب بر زیست‌بوم‌های طبیعی است. شهرستان طالقان نیز با بهره‌مندی از طبیعت زیاد و جاذبه‌های فراوان در زمینه جذب گردشگر تاکنون عملکرد موفقی را از خود نشان داده است. از سوی دیگر حکمروایی خوب شهری و شاخص‌های آن همچون امنیت و مشارکت که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند نقش بسزایی در فراهم آوری امکان افزایش گردشگری در این منطقه و شهرستان دارند. حکمروایی مطلوب در گردشگری شهری، به مثابه اتخاذ شیوه‌های متفاوتی در مدیریت شهری است که طی آن، تمامی افراد، نهادها و فعالان بخش خصوصی و عمومی ذینفع، در گردشگری شهری، به اعمال مدیریت، برنامه‌ریزی و اجرا برای امور گردشگری می‌پردازند که شامل مدیریت یکپارچه شهری، مشارکت، پاسخ‌گویی شهروندی، شفاف بودن، کارآمدی و قانون مداری است. بوروکراسی شفاف، پاسخگویی دستگاه‌های اجرایی در قبال فعالیت‌های خود، فعالیت‌های مدنی و مشارکت فعال شهروندان و ذینفعان و برابری همه افراد، در برابر قانون، تبلور می‌یابد. شاخص امنیت بر امنیت سرمایه‌گذاری، امنیت روانی و فیزیکی گردشگران تأثیر به سزایی دارد. نتایج فرضیه اول تحقیق نیز نشان از اهمیت نقش امنیت محیطی بر افزایش انتخاب مقصد گردشگری داشت. به گونه‌ای که نتایج این فرضیه با نتایج تحقیق نهبوندی و کمال‌الدینی (۱۳۹۷) و اسفندیار و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی و قرابت دارد.

جذب گردشگر در یک منطقه جدا از وجود جاذبه‌ها و پتانسیل‌های توریستی نیازمند وجود تسهیلات و امکانات برای گردشگران نیز هست. زیرا امروزه در بازارهای رقابتی گردشگری، تلاش برای جذب گردشگر توسط مقصدهای مختلف به عنوان یک هدف راهبردی تلقی می‌شود و یکی از روش‌های جذب گردشگر به مقصد، توجه به ارتقاء کیفی محیط است. زیرا گردشگران با توجه به ماهیت گردشگری و جدا از آن، به دنبال تفریح و گذران اوقات فراغت توأم با لذت نیز می‌باشند، مسئله‌ای که حکمروایی خوب شهری می‌تواند به خوبی آن را تأمین نماید. جلب مشارکت مردمی در این ارتباط بر افزایش انتخاب مقصد گردشگری تأثیر بسزایی دارد. زیرا مشارکت مردمی در تصمیمات دستگاه‌های دولتی، این نهادها را از یک تصمیم‌گیرنده صرف بیرون نموده و با توجه به شناخت بیشتر مردم از مسائل شهر خود، می‌تواند با همکاری هم در جهت بهبود وضعیت گردشگری یک شهر و یا منطقه مؤثر باشند که این مسئله در فرضیه دوم تحقیق نیز تأیید گردید. نتایج این فرضیه با نتایج تحقیق علی پور و محمدی (۱۳۹۵) و تولایی و همکاران (۱۳۹۶) قرابت و همخوانی دارد. در ادامه پیشنهادهایی در ارتباط با موضوع تحقیق ارائه شده است:

- ارائه راهکارهایی جهت افزایش مشارکت مردم در محیط شهری.
- استفاده از تجربیات دیگر کشورها در جهت مناسب‌سازی مبلمان شهری و چگونگی جذب بیشتر گردشگر توسط مدیریت شهری
- نظارت بیشتر شهرداری و شرکت‌های متولی آن به امور مبلمان شهری و زیباسازی آن در جهت جذب بیشتر گردشگران.

References:

1. Alwani, Mehdi, (2015) General Management, Ney Publishing, 52nd Edition, Tehran, 512 pages
2. Aminian, Nasser, Seyed Naghavi, Mir Ali, (2015) Presenting the model of favorable tourism governance in Iran, Quarterly Journal of Tourism Management Studies, Volume 13, Number 42, Tehran, 67-102.

3. Andesta, Forough and Shahrivar Roustaei (Summer 1400): "Evaluation of Factors Affecting the Implementation of Participatory Urban Governance (NBN Program) in Region 2 of Tabriz Metropolis", *Journal of Geography and Planning*, Twenty-Fifth Year, No. 76, Tehran, pp. 53-45.
4. Rezaei, Mohammad Reza and Ghasemi, Muslim (1401) "Evaluation of tourism capabilities and its role in urban development with emphasis on strategic planning (Case study: Kerman)", *Quarterly Journal of Urban Environmental Policy*, Volume 2, Number 5, Issue 5, April 1401, pp. 16-1
5. Rafieian, Mojtaba and Ali Hosseinpour (2011): *Good Urban Governance from the Perspective of Urban Planning Theories*, Tahan Publications, First Edition, Tehran,
6. Roustaei, Shahrivar, Mohammad Reza Pourmohammadi and Hakimeh Ghanbari (Winter 2017): "Study of the structural role of good urban governance in creating smart cities (Case study: Tabriz Municipality)", *Journal of Urban Research and Planning*, Volume 8, Number 31, pp. 145-123
7. Shamaei, Ali and Saeed Yousefi Babadi (Winter 2015) "Analysis of the Role of Good Urban Governance on Sustainable Tourism Revenues in Study: Masjed Soleiman City", *Quarterly Journal of Urban Economics and Management*, Year 6, Number 24, p. 14
8. Salehi, Ismail (Summer 2013) "2002 Summit of Countries in Johannesburg and its importance in urban management". *Quarterly Journal of Municipalities*, Year 12, Number 4, Sauce 45-33.
9. Safari Ali Akbari, Massoud, Sadeghi, Hojjatollah (1400), "Recognition and Analysis of Tourism Development Policies (Case Study: Dehdez - Despart County)", *Quarterly Journal of Urban Environmental Policy*, Volume 1, Number 1, May 1400, pp. 60-45
10. Ghasemi, Abolfazl, Ghezelsofli, Mohammad Taghi, Muslimi Mahni, Yousef, (1399) Good urban governance as an authority for urban policy-making, content analysis of the fifth and sixth development plans of the Islamic Republic of Iran, *Parliament and Strategy*, Volume 27, Number 101, Tehran, 195 -2
11. Maleki, Mohammad (Autumn 2016) "Study of municipal performance in the framework of good and decent urban governance (case study: Ilam city areas)", *Ilam Culture Magazine*, Volume 17, Numbers 52 and 53, 13-12
12. Nobari, Nazak and Mohammad Rahimi (2010) "Good urban governance is an indisputable necessity", *Daneshshahr*, first year, number 2, sauce 97-76.
13. Nitivatta nanon, V , Sirinapha, S,(2019): Enhancing coastal areas governance for sustainable tourism in the context of urbanization and climate change in eastern Thailand, *Advances in Climate Change Research*, Volume 10, Pp 47-58
14. Paskaleva-Shapira, K and E. Besson,(2016): *Integrated management of urban cultural tourism in European small and mid-sized cities: a governance approach*, Institute for Technology Assessment and Systems Analysis, Karlsruhe Research Centre, Germany, www.witpress.com, ISSN 1743-3541 2016, WIT Press WIT Transactions on Ecology and the Environment, Vol 97, pp 22-30.

